ความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

The Chinese Antonyms Expression Ability of Kasetsart University Chalerphrakiat Sakhonnakhon Province Campus Students

พัณณ์ไพลิน เหมะธุลิน[1] และ กาญจนา จันทร์ตรี[1]

Panpailin Hamatulin[1] and Kanjana Juntree[1]

[1]คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

[1]Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Kasetsart University Chalerphrakiat Sakhonnakhon Province Campus

Received: March 4, 2024

Revised: March 22, 2024

Accepted: March 26, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง (2) ศึกษาหาคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด (3) หาแนวทางพัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างให้ดียิ่งขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 ที่เลือกเรียนภาษาจีนเป็นวิชาเลือก จำนวน 50 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนซึ่งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนผ่านเกณฑ์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58 ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 42 ซึ่งคิดคะแนนผ่านเกณฑ์อยู่ที่ร้อยละ 80 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่สูงมาก ส่วนค่า $\overline{X}$ จะอยู่ที่ 22.48 คิดเป็นร้อยละ 75 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนค่า SD อยู่ที่ +-4.93 ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (2) คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยที่สุด 5 อันดับแรกคือคำว่า “来/去”、 “买/卖”、 “吃/吐”、 “快/慢” และคำว่า “好/坏” ส่วนคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด 5 อันดับแรกคือคำว่า “输/赢” 、“脏/干净”、 “远/近” 、“肥/瘦” และคำว่า “深/浅” (3) แนวทางในการพัฒนานิสิตคือ อาจารย์ผู้สอนให้นิสิตฝึกพูด ฝึกทำโจทย์ รวมถึงจัดโครงการการแข่งขันให้กับนิสิตมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: คำตรงข้าม; คำตรงข้ามภาษาจีน; การสอนคำคู่ตรงข้ามจีน

Abstract

This Research is a Survey Research Design. The objectives of this research are (1) to study the level of the sample’s ability to use Chinese antonyms (2) to study the Chinese antonyms that the

sample uses most frequently and least frequently (3) to find ways to develop the sample group's ability to use Chinese antonyms even further. The sample group is Second year English major Students from Faculty of Liberal Arts and Management Sciences Ku.csc. who chose to study Chinese as an elective subject 50 people and chosen by using a specific sample selection method. The research instrument is a knowledge of Chinese antonyms, the measurement test which is collected and analyzed by using basic statistics. The results of the research found that (1) 58% of 29 people passed the specified criteria but 42% of 21 people, did not pass. The $\bar{X}$ is 22.48 (75%), which does not pass the specified criteria. The SD is +-4.93 considered an acceptable criterion (2) the top 5 Chinese antonyms usually used by the sample groups were "来/去", "买/卖", "吃/吐", "快/慢", And the word "好/坏". The top 5 least were "输/赢", "脏/干净", "远/近", "肥/瘦", And the word "深/浅" (3) guidelines for student development are let students practice speaking, doing questions, and organize more competition projects for students.

Keywords: Opposite words; Chinese antonyms; Teaching Chinese antonyms

บทนำ

ภาษาจีนในปัจจุบันมีความสำคัญเป็นอย่างมากในด้านของการติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้และการทำธุรกิจร่วมกันกับคนจีนหรือบุคคลที่ใช้ภาษาจีนเป็นหลัก การเรียนรู้ภาษาจีนในฐานะภาษาที่ 3 นั้น สามารถทำให้บุคคลที่เรียนรู้ทักษะทางด้านภาษาจีนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ในทุก ๆ สายอาชีพ ยกตัวอย่างเช่น การทำธุรกิจการค้ากับประเทศจีน การทำงานเป็นล่ามหรือไกด์ภาษาจีน รวมถึงการเป็นครูผู้สอนในการศึกษาทุกระดับ ดังนั้น ทั่วโลกจึงให้ความสนใจและยกระดับภาษาจีนให้เป็นภาษาที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารในระดับสากลเหมือนกับภาษาอังกฤษและภาษาสเปนเช่นกันและประเทศไทยในปัจจุบันก็ได้มีการเล็งเห็นความสำคัญของภาษาจีนไม่น้อยไปกว่าประเทศอื่น ๆ ดังนั้นเราจะสังเกตได้ว่าประเทศไทยได้มีการบรรจุหลักสูตรภาษาจีนให้แก่นักเรียน นักศึกษาหรือนิสิตในทุกช่วงระดับชั้นเพื่อให้พวกเขาเหล่านี้ได้มีโอกาสและเตรียมความพร้อมไปสู่สังคมที่เติบใหญ่ที่จะทำให้พวกเขาเหล่านั้นสามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ก็เป็นอีกหนึ่งสถาบันการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับภาษาจีนอย่างมากเพราะมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสกลนคร ได้เปิดสอนรายวิชาภาษาจีนให้แก่นิสิตคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ สาขาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาโทและวิชาเลือกเสรีเนื่องจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่มีสาขาภาษาจีนโดยตรง ดังนั้น นิสิตที่เลือกเรียนภาษาจีนจึงมีจำนวนน้อย และวิชาที่เลือกเสรีนั้นจะเปิดทำการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 2 เทอม 2 เพื่อให้ผู้ที่สนใจและผู้ที่ได้เลือกเรียนปรับพื้นฐานภาษาจีนจากวิชาโทของชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 2 เทอม 1 ได้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาจีนโดยตรง โดยใช้แบบเรียน "汉语教程"เป็นหลัก เนื่องจากเป็นแบบเรียนที่ได้มาตรฐานและมหาวิทยาลัยที่จีนก็ได้ใช้แบบเรียนนี้ในการทำการเรียนการสอน ในขณะที่เรียนนั้นนิสิตได้เรียนรู้คำศัพท์ที่เป็นคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนด้วยหรือที่เราเรียกกันด้วยภาษาอย่างง่ายว่า "คำตรงข้าม" และเรียกภาษาอย่างเป็นทางการว่า "คำศัพท์ทวินาม" นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสาร การเรียนการสอนและการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเนื่องจากไวยากรณ์ของบางคำศัพท์คำคู่ตรงข้ามนั้นต้องอาศัยความเข้าใจและความสามารถในการใช้ไวยากรณ์อื่นร่วมด้วยถึงจะสามารถแปลความหมายและใช้คำศัพท์เหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง

Stewick (1972, p. 72) กล่าวว่า คำศัพท์คือหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ภาษา การที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสาร

หรือใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องนั้น ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพราะการที่จะสื่อสารภาษานั้น ๆ ได้จำเป็นที่จะต้องมีองค์ประกอบในด้านของโครงสร้างไวยากรณ์เพิ่มเติมอีกด้วย ดังนั้นเวลาที่บทเรียนบทใดปรากฏคำศัพท์ทวินาม ครูผู้สอนก็จะทำการสอนคำศัพท์ทวินามนั้นให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้ Johnson & Pearson (1978) ยังกล่าวอีกว่า การเรียนรู้คำศัพท์นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ หากมีการเรียนรู้คำศัพท์ได้น้อยประสิทธิภาพในการสื่อสารก็อาจจะลดลงตามไปด้วย ดังนั้นยิ่งมีการเรียนคำศัพท์มากขึ้นเท่าไรก็จะส่งผลด้านดีต่อผู้เรียนมากเท่านั้น จากการจัดการเรียนการสอนข้างต้นทำให้ผู้เรียนต้องใช้ทักษะในการจดจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นหากผู้เรียนมีสมรรถภาพสมองด้านความจำเป็นเลิศก็จะสามารถนำคำศัพท์เหล่านี้ออกมาใช้ได้อย่างแม่นยำ หากไม่เช่นนั้นผู้เรียน ก็ต้องฝึกฝนเพื่อให้คำศัพท์เหล่านี้ถูกเก็บไว้ในหน่วยความจำของสมองที่เรียกว่า “Cerebrum” ซึ่งทำหน้าที่ในการเรียนรู้ของภาษา

Sun, Changshu (1956) ได้ให้นิยามคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนว่าเป็นคำที่มีความหมายหรือ Concept ตรงข้ามกัน โดยที่มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งจะยึดความหมายของคำศัพท์เป็นหลัก

Xia, Guangxing & Xu, Shiyi (1997) กล่าวว่า คำศัพท์คู่ตรงข้ามไม่ว่าจะจัดอยู่ในประเภทคำศัพท์ที่มีความหมายต่างกันหรือความหมายเหมือนกันต่างก็เป็นสิ่งที่มีอยู่ของระบบของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกัน ซึ่งคำศัพท์คู่ตรงข้ามนั้นถูกนำมาใช้ในการสื่อสารเพื่อแสดงถึงความเข้มแข็ง การเน้นย้ำถึงสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารออกไป

Jones (2002) ได้นิยามความหมายของคำศัพท์คู่ตรงข้ามไว้ ดังนี้ “Any definition of antonymy must be lexical as well as semantic. Antonyms need to have ‘oppositeness of meaning’, but they also need to have a strong, well- established lexical relationship with one another.” แปลได้ว่า คำจำกัดความของคำศัพท์คู่ตรงข้ามจะต้องเป็นคำศัพท์และความหมาย และคำศัพท์คู่ตรงข้ามนั้นจะต้องมีลักษณะ ‘ตรงกันข้ามกับความหมาย’ แต่ยังต้องมีความสัมพันธ์ทางคำศัพท์ที่แข็งแรงและเป็นที่ยอมรับกันได้อีกด้วย

Wang, W. (2016) ได้นิยามคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนในปัจจุบันที่พบว่ามีความสัมพันธ์ทางความหมายที่เป็นแบบตรงข้ามกัน (相对反义词) และคำศัพท์ที่เรียกว่าคำคู่ตรงข้ามนั้นจะมีพื้นฐานของลักษณะของคำที่มาจากคำคุณศัพท์ ยกตัวอย่างเช่น “深/浅” ที่แปลว่า ลึก-ตื้น “高兴/难过” ที่แปลว่า ดีใจ-เสียใจ เป็นต้น

จากการทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนมาสอนนิสิตในชั้นเรียนทำให้ผู้วิจัยค้นพบว่านิสิตไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง และบางครั้งก็มีการจำคู่การใช้ที่ผิด รวมถึงไม่สามารถจำคำศัพท์เหล่านั้นได้ ทำให้ความสามารถในการใช้และการสื่อสารไม่ตรงเป้าประสงค์ในการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงอยากพัฒนาทักษะความสามารถของนิสิต เนื่องจากการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนมีความสำคัญอย่างมากในชีวิตประจำวัน ในด้านการติดต่อสื่อสารและด้านการสอน แต่ก่อนอื่นผู้วิจัยต้องทราบถึงความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของนิสิตก่อนว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยคิดเป็นค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ รวมถึงหาคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่นิสิตใช้บ่อยที่สุดและใช้น้อยที่สุด โดยยึดจากคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนจากหนังสือเรียน “汉语教程” ที่ใช้ในการทำการเรียนการสอน จำนวน 30 คู่ ทั้งหมด 60 คำ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผลของการวิจัยมีความเชื่อมั่นและเที่ยงตรงของผลข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์หาเหตุผลและหาแนวทางแก้ไข พัฒนาความสามารถให้แก่นิสิตในการจำและการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามเหล่านั้นให้ถูกต้อง ซึ่งวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้นิสิตสาขาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ที่เลือกเรียนภาษาจีนเป็นวิชาเลือก จำนวน 50 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เนื่องจากแต่ละเทอมจะมีผู้ที่สนใจเลือกเรียนวิชาภาษาจีนไม่เกิน 50 คน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงอยากทำการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสกลนคร เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุดคือคำศัพท์ใดและการพัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างทำได้ด้วยวิธีใดด้วยเครื่องมือการวิจัยประเภทแบบทดสอบเพื่อทำการวิเคราะห์และหาแนวทางแก้ไขหรือวิธีการสอนเพิ่มเติมหากนิสิตไม่สามารถใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยนั้นได้เน้นการศึกษาไปที่คำกริยาและ

คำคุณศัพท์ของคำศัพท์คู่ตรงข้ามเป็นหลัก เนื่องจากเป็นประเภทของคำศัพท์คู่ตรงข้ามที่พบได้บ่อย ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “坐” ที่แปลว่า นั่ง และคำว่า “站” ที่แปลว่า ยืน ที่เป็นประเภทของคำกริยา และประเภทของคำคุณศัพท์ ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “好/坏” ที่แปลว่า ดี-เลว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง

2. เพื่อศึกษาหาคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด

3. เพื่อหาแนวทางพัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างให้ดียิ่งขึ้นไป

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเกี่ยวกับคำศัพท์คู่ตรงข้ามได้ถูกนำมาใช้ศึกษาและค้นคว้าในด้านของภาษาอื่นอยู่เนือง ๆ ไม่เว้นแม้แต่แต่ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย ภาษารัสเซีย เป็นต้น เนื่องจากคำศัพท์คู่ตรงข้ามมีความสำคัญในด้านการใช้รูปประโยค จึงทำให้มีผู้วิจัยหลายคนได้ให้ความสนใจและได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อเปรียบเทียบ เพื่อสำรวจหรือเพื่อทำการทดลอง เป็นต้น และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้เลือกเหตุผลสนับสนุนคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนว่าเป็นคำศัพท์คู่ตรงข้ามจริงเพราะเหตุใด ซึ่งแบ่งออกเป็นหัวข้อ ดังนี้

ทฤษฎีของความหมายของคำศัพท์คู่ตรงข้าม

คำศัพท์คู่ตรงข้ามหรือคำตรงข้าม คือ กลุ่มคำศัพท์หรือชุดคำศัพท์ที่มีความหมายในทางตรงข้ามกัน ซึ่งบ่งบอกให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการ สภาพการณ์หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น ซื้อ-ขาย ขาว-ดำ รวย-จน เป็นต้น พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้บัญญัติว่า “คำ” คือ เสียงพูด, เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ, เสียงพูดหรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิดโดยปรกติถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดซึ่งมีความหมายในตัว, ใช้ประกอบหน้าคำอื่นมีความหมายเช่นนั้น เช่น คำนาม คำกริยา คำบุพบท “ตรงข้าม” คือ (1) ก. อยู่ตรงกันแต่คนละฟาก เช่น บ้านฉันอยู่ตรงกันข้ามกับสถานีตำรวจ โรงเรียนอยู่ตรงข้ามกับวัด (2) ก. คนละฝ่ายคนละพวก เช่น ฝ่ายค้านอยู่ตรงกันข้ามกับฝ่ายรัฐบาล (3) ก. ต่างกันอย่างสิ้นเชิง เช่น ขาวตรงกันข้ามกับดำ รักตรงข้ามกับเกลียด แม้คำของ “ตรงกันข้าม, ตรงข้าม” คือ ตรง ๆ

Sun, Liangming (1958) ได้นิยามคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนว่าจะต้องมีความหมายที่ตรงข้ามกันกับคำศัพท์ตั้งต้นแต่ไม่สามารถที่จะใช้รูปประโยคปฏิเสธเพื่อให้เข้าใจว่าเป็นคำศัพท์คู่ตรงข้ามได้ ยกตัวอย่างเช่น “好” ดี และ “坏” เลว ซึ่งเป็นคำศัพท์คู่ตรงข้ามที่ถูกต้องและจะไม่สามารถพูดว่า “好” ดี และ “不好” ไม่ดี เป็นต้น

Muehleisen, V. (1997) ได้กล่าวว่าคำศัพท์คู่ตรงข้ามก็คือคำศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามกัน และได้นำไปใช้กับความหมายหลากหลายประเภท ตั้งแต่คำตรงข้ามต้นแบบ เช่น ร้อน เย็น และ ใหญ่ เล็ก เป็นต้น หรือเป็นคู่คำที่แสดงเฉพาะความแตกต่างทางความหมายที่คลุมเครือหรือจำกัด เช่น พ่อแม่ ลูก หรือ ตรงไปตรงมา เสแสร้ง แม้แต่คู่คำศัพท์ เช่น กาแฟ ชา หรือ แก๊ส ไฟฟ้า ก็อาจถือว่าเป็นคำศัพท์ตรงกันข้ามในบางบริบท

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คำศัพท์คู่ตรงข้าม หรือ คำตรงข้าม คือคำศัพท์ที่มีความหมายตรงข้ามกัน

1. แนวคิดทางด้านการสอนภาษา

Stewick (1972, p. 72) กล่าวว่า คำศัพท์คือหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ภาษา การที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารหรือใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องนั้น ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพราะการที่จะสื่อสารภาษานั้นๆได้จำเป็นที่จะต้องมีองค์ประกอบในด้านของโครงสร้างไวยากรณ์เพิ่มเติมอีกด้วย

Johnson & Pearson (1978) กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ หากมีการเรียนรู้คำศัพท์ได้น้อยประสิทธิภาพในการสื่อสารก็อาจจะลดลงตามไปด้วย

Zhang, Liang (2020) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง “Errors Analysis of Chinese Antonyms by Foreign Students and Research on the Characteristics of Chinese Antonyms “Symmetry-Asymmetry” โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาต่างชาติ 2) เพื่อศึกษาการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามที่มีลักษณะโครงสร้างที่เหมือนกันและแตกต่างกัน โดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดในการวิจัย แบบทดสอบที่

ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยนั้น ได้แบ่งสัดส่วนการวัดออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) เติมคำ 2) วิเคราะห์คำศัพท์คู่ตรงข้ามในประโยคว่าถูกต้องหรือไม่ 3) เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุด ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง 2) เพื่อศึกษาหาความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาประเทศญี่ปุ่น รัสเซีย และเกาหลี จำนวนทั้งหมด 40 คน แบ่งเป็นความสามารถในการใช้ภาษาจีนระดับสูง 10 คน และระดับกลาง 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 81.35% จากข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีน มาจากลักษณะพิเศษของคำศัพท์คู่ตรงข้ามในรูปแบบโครงสร้างที่เหมือนกันและต่างกัน ดังนี้ 1) ความสามารถในการประสมคำหรือสร้างคำ 2) การใช้อารมณ์ความรู้สึกร่วมด้วยกับการใช้คำศัพท์ 3) คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันเลยทำให้เลือกใช้คำศัพท์ผิด 4) การจับคู่ความหมายที่ไม่ถูกต้อง

2. แนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์

Zhang, Gong (1979) กล่าวว่าคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีน คือคำศัพท์ที่แสดงถึงความเป็นจริงของเรื่องราว เอกลักษณ์ จำนวน เวลา พฤติกรรม ต่างๆเป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงในแง่ของความหมายที่ตรงข้ามกัน อีกทั้งยังกล่าวอีกว่าภาษาจีนนั้นได้มีวิวัฒนาการทางด้านของความหมายมาตั้งแต่สมัยอดีต ทำให้ภาษาจีนในปัจจุบันได้มีวิวัฒนาการของความหมายที่หลากหลาย คำศัพท์หนึ่งคำศัพท์นั้นสามารถมีความหมายใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม หรือสามารถเป็นความหมายในเชิงเปรียบเทียบได้ หรือมีความหมายที่มีความสัมพันธ์กันหรือตรงข้ามกันได้อย่างเป็นธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของคำศัพท์ที่เราเรียกกันว่า “คำศัพท์คู่ตรงข้าม” ยกตัวอย่างคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนในปัจจุบันได้ ดังนี้ 1. ความสัมพันธ์ของคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่มาจากรากศัพท์ของความหมายเดิม

(1) 甜——苦 หวาน ขม (2) 快——慢 เร็ว ช้า
(3) 美——丑 สวย ขี้เหร่ (4) 肥——瘦 อ้วน ผอม
(5) 长——短 ยาว สั้น (6) 轻——重 เบา หนัก
(7) 冷——热 หนาว ร้อน (8) 深——浅 ลึก ตื้น
(9) 白——黑 ขาว ดำ (10) 光——暗 สว่าง มืด

2. ความสัมพันธ์ของคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่มาจากความหมายที่ถูกขยายและการเปรียบเทียบ

“上游” และ “下游” สองคำศัพท์มีความหมายที่ถูกขยายมาจากความหมายเดิม เดิมทีคำว่า “上下” แปลว่า บน ล่าง ส่วน “游” คือการไหลเวียนของน้ำ ดังนั้นคำว่า “上游” ตามความหมายเดิมจะแปลว่า “การไหลของน้ำที่ไหลใกล้กับจุดกำเนิด” ส่วน “下游” ตามความหมายเดิมจะแปลว่า “การไหลของน้ำที่ถึงจุดสิ้นสุด” แต่ว่าในปัจจุบัน ทั้งสองคำนี้มีความหมายว่า “เข้ามาก่อน และเข้ามาทีหลัง”

Wang, W. (2016) ได้นิยามคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนในปัจจุบันที่พบว่ามีความสัมพันธ์ทางความหมายที่เป็นแบบตรงข้ามกัน (相对反义词) และคำศัพท์ที่เรียกว่าคำคู่ตรงข้ามนั้นจะมีพื้นฐานของลักษณะของคำที่มาจากคำคุณศัพท์ ยกตัวอย่าง เช่น

大—小 = ใหญ่ เล็ก 高—矮 = สูง เตี้ย
长—短 = ยาว สั้น 深—浅 = ลึก ตื้น
好—坏 = ดี เลว 高兴—难过= ดีใจ เสียใจ

Chu, Cheng & Liu, Jun (2023) ได้กล่าวถึงคำศัพท์คู่ตรงข้ามที่มีความหมายตรงข้ามกันว่า “ตรงข้าม” สื่อถึงกลุ่มของ concept หลัก ที่มีความหมายจากความหมายหนึ่งไปยังอีกความหมายหนึ่ง หากเปรียบกับจำนวนก็เริ่มจากจำนวนที่มากไปหาจำนวนที่น้อยซึ่งมีความสัมพันธ์กันซึ่งทั้งสองฝั่งของความหมายจะมีช่องว่างระหว่างกลางที่เป็นความสัมพันธ์แบบนำพาและคำศัพท์คู่ตรงข้ามที่เป็นประเภทของความหมาย “ตรงข้าม” พื้นฐาน ต่างก็เป็นประเภทของคำคุณศัพท์ ยกตัวอย่าง เช่น

大—小 = ใหญ่ เล็ก 长—短 = ยาว สั้น
深—浅 = ลึก ตื้น 好—坏 = ดี เลว
干—湿 = แห้ง เปียก 冷—热 = หนาว ร้อน

ตัวอย่างงานวิจัยที่สนับสนุนแนวคิดของคำศัพท์คู่ตรงข้าม

Wang wei (2016) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ประเภทของคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนยุคปัจจุบัน โดยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนลูกครึ่งจีนสิงคโปร์ซึ่งจุดประสงค์ในการทำวิจัยเรื่องนี้ คือ 1) ต้องการศึกษาคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนเพื่อจัดทำเป็นระบบของคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีน 2) เพื่อศึกษาการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบและแบบสอบถามในการวัดวิธีการศึกษาในการวิจัยของวิจัยเล่มนี้คือ 1) ได้ทำการ

ศึกษาจากมุมมองต่างๆตั้งแต่ระดับพื้นฐานเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ถึงปัญหาและข้อคำถามการวิจัย โดยที่จะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนว่ามีความหมายว่าอย่างไร จากนั้นทำการวิเคราะห์ความหมายประเภทของคำ วิธีการสร้างคำ สร้างประโยคความถี่ที่เกิดขึ้นจากการใช้คำศัพท์ เพื่อศึกษาหาข้อสรุป 2) ได้ทำการศึกษาจากการลงมือปฏิบัติจริง โดยใช้แบบทดสอบและแบบสอบถามมาเป็นเครื่องมือวิจัยในการหาความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างเพราะผลการวิจัยที่ได้จะสามารถวิเคราะห์จุดสำคัญ ความสามารถและรูปแบบการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง 3) ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์จากการอ่านและจากเอกสารอ้างอิงต่างๆเพื่อหาข้อสรุปในการทำวิจัย นอกจากนี้แล้วยังได้มีการทำการวิเคราะห์การใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนในรูปแบบที่กลุ่มตัวอย่างคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย เพื่อศึกษาหาความสามารถและข้อจำกัดในการใช้หากเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนหรือผิดพลาดในการวิจัย วิจัยเรื่องนี้มีการใช้เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ เอกสารอ้างอิงต่างๆที่ได้กล่าวถึงหรือนิยามถึงคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีน แบบทดสอบและแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนไปในทิศทางเดียวกัน คือ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้แล้วจากการศึกษาประเภทของคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนผ่านเอกสารอ้างอิงต่างๆ พบว่าหากวิเคราะห์จากด้านของความหมาย ประเภทของคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนจะแบ่งออกเป็นทั้งหมด 4 ประเภท แต่หากวิเคราะห์จากระดับโครงสร้างการวัด (Scale Structure) จะแบ่งคำศัพท์คู่ตรงข้ามออกได้เป็นทั้งหมด 5 ประเภท

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร มีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีน รวบรวมคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่ได้เรียนไปจากเนื้อหาในบทเรียนของหนังสือ เรียน “汉语教程”จำนวน 30 คู่ 60 คำ

2. หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบที่ใช้วัดและประเมินผล

2.1 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แม่นยำ มีมาตรฐานสากลและมีความถูกต้องของเนื้อหาและข้อคำถามต่าง ๆ ในแบบทดสอบ ผู้วิจัยจึงได้ใช้คำถามของข้อสอบจริงที่ใช้ในการสอบวัดระดับทักษะภาษาจีนนานาชาติหรือที่เรียกว่า HSK ระดับที่ 3 จาก “หนังสือคู่มือเตรียมสอบ HSK (แบบใหม่) ระดับ 3” มาใช้ในการทดสอบ อีกทั้งยังได้ใช้ตัวอย่างของแนวข้อสอบของการสอบวัดระดับทักษะภาษาจีน นานาชาติ ระดับที่ 3 (HSK3) ของสถาบันขงจื้อและมหาวิทยาลัยภาษาของปักกิ่งที่มีชื่อหนังสือว่า “HSK标准教程 3 练习册 Standard Course HSK 3 Workbook” มาเรียบเรียงใหม่เพื่อสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัย จำนวน 30 ข้อ

2.2 ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบทดสอบ คำคู่ตรงข้าม จงเลือกตอบข้อคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่ถูกต้องที่สุด จุดประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างและตอนที่ 2 แบบสอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยที่สุดและใช้น้อยที่สุด โดยเรียงลำดับจากคำศัพท์คู่ตรงข้ามที่ใช้บ่อยที่สุด 15 คู่ และใช้น้อยที่สุด 15 คู่ จุดประสงค์ เพื่อศึกษาหาคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่

2. คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุดคือคำศัพท์ใด

3. การพัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างทำได้ด้วยวิธีใด

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยเรื่องความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยเพื่อการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Design) โดยศึกษาคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่พบเจอในหนังสือ “汉语教程” ที่ใช้ในการทำการเรียนการสอนเพื่อมาสร้างชุดแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร จำนวนนิสิตคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ที่เรียนภาษาจีน

2. กลุ่มตัวอย่าง นิสิตคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 ที่เลือกเรียนภาษาจีนเป็นวิชาเลือก จำนวน 50 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบไปด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีน จำนวน 2 ส่วน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบทดสอบคำคู่ตรงข้าม จงเลือกตอบข้อคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่ถูกต้องที่สุด (จุดประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนจากคำศัพท์ที่ได้รวบรวมมาจากในหนังสือ “汉语教程” ที่ใช้ทำการเรียนการสอนแบบเดียวกับกลุ่มคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่นำมาใช้ในการทดสอบของตอนที่ 1 เพื่อดูความถี่ของคำศัพท์คู่ตรงข้ามของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บ่อยที่สุดและใช้น้อยที่สุด โดยเรียงลำดับจากคำศัพท์คู่ตรงข้ามที่ใช้บ่อยที่สุด 15 คู่ และใช้น้อยที่สุด 15 คู่ (จุดประสงค์ เพื่อศึกษาหาคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด) และเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แม่นยำ มีมาตรฐานสากลและมีความถูกต้องของเนื้อหาและข้อคำถามต่างๆในแบบทดสอบ ผู้วิจัยจึงได้ใช้คำถามของข้อสอบจริงที่ใช้ในการสอบวัดระดับทักษะภาษาจีนนานาชาติหรือที่เรียกว่า HSK ระดับที่ 3 จาก “หนังสือคู่มือเตรียมสอบ HSK (แบบใหม่) ระดับ 3” มาใช้ในการทดสอบอีกทั้งยังได้ใช้ตัวอย่างของแนวข้อสอบของการสอบวัดระดับทักษะภาษาจีน นานาชาติ ระดับที่ 3 (HSK3) ของสถาบันขงจื้อและมหาวิทยาลัยภาษาของปักกิ่งที่มีชื่อหนังสือว่า “HSK标准教程 3 练习册 Standard Course HSK 3 Workbook” มาเรียบเรียงใหม่เพื่อสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัย จำนวน 30 ข้อ เหตุผลที่เลือกคำถามจากระดับความรู้ HSK 3 นั่นเป็นเพราะ ต้องการให้เกิดความเชื่อมั่น แม่นยำ มีมาตรฐานสากลและมีความถูกต้องของเนื้อหาและมีความมุ่งหวังให้กลุ่มตัวอย่างได้สอบผ่านการสอบวัดระดับความรู้ HSK 3 ผ่านรูปแบบของแนวข้อสอบจริงเพื่อใช้ประโยชน์ในอนาคตในการเรียนต่อหรือสมัครงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของการทำวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีน

2. ผู้วิจัยนำผลการทดสอบวัดระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ อภิปรายและสรุปผล

3. ผู้วิจัยหาแนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, SD)

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างและเพื่อศึกษาหาคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด รวมถึงหาแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างให้ดียิ่งๆขึ้นไป ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลของระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลของความสามารถของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่า นิสิตมีความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามรวมร้อยละ 97 จำนวน 5 คน ร้อยละ 93 จำนวน 3 คน ร้อยละ 90 จำนวน 1 คน ร้อยละ 87 จำนวน 7 คน ร้อยละ 83 จำนวน 2 คน ร้อยละ 80 จำนวน 11 คนร้อยละ 77 จำนวน 4 คน ร้อยละ 73 จำนวน 2 คน ร้อยละ 70 จำนวน 5 คน ร้อยละ 67 จำนวน 3 คน ร้อยละ 63 จำนวน 1 คน ร้อยละ 60 จำนวน 1 คน ร้อยละ 50 จำนวน 1 คน ร้อยละ 40 จำนวน 1 คน ร้อยละ 30 จำนวน 1 คน และร้อยละ 23 จำนวน 1 คน คิดคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่สูงมาก (24 คะแนนขึ้นไปจาก 30 คะแนน) พบว่ามีนิสิตผ่านเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58 ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42 ส่วนค่า $\overline{X}$ จะอยู่ที่ 22.48 คิดเป็นร้อยละ 75 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนค่า SD อยู่ที่ +-4.93 ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

จากผลของความสามารถดังกล่าวข้างต้นสามารถทราบได้ว่า นิสิตคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 ที่เลือกเรียนภาษาจีนเป็นวิชาเลือก จำนวน 50 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง มีความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี คิดเป็นร้อยละ 58 จากจำนวนทั้งหมด

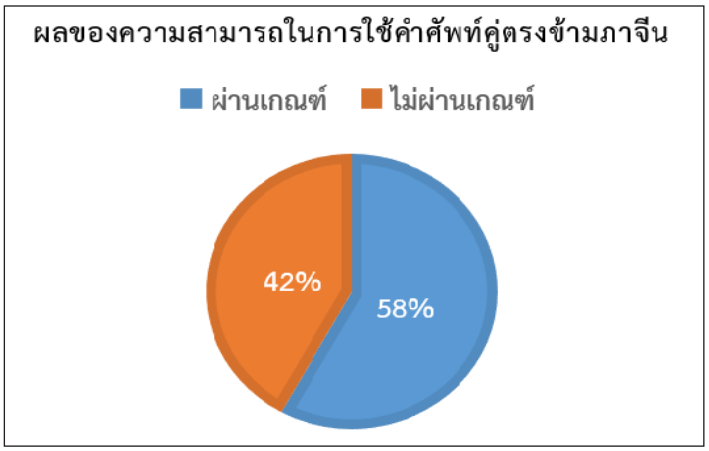

ภาพ 1 *แสดงผลความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีน*

2. ผลการศึกษาคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด

จากผลการสำรวจคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่นิสิตใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด โดยที่ให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนเขียนลำดับของคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่ตนเองใช้บ่อยที่สุด 15 อันดับ และใช้น้อยที่สุด 15 อันดับจำนวนทั้งหมด 30 คู่ จากนิสิตทั้งหมด 50 คน พบว่านิสิตมีความเข้าใจในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามในสถานการณ์จริง โดยมีผลของการสำรวจ ดังนี้

难过/高兴 ใช้บ่อยอยู่ที่ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50
ใช้น้อยอยู่ที่ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50
快/慢 ใช้บ่อยอยู่ที่ 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76
ใช้น้อยอยู่ที่ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24
买/卖 ใช้บ่อยอยู่ที่ 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78
ใช้น้อยอยู่ที่ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22
进/出 ใช้บ่อยอยู่ที่ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 62
ใช้น้อยอยู่ที่ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38
来/去 ใช้บ่อยอยู่ที่ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 88
ใช้น้อยอยู่ที่ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12
问/答 ใช้บ่อยอยู่ที่ 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70
ใช้น้อยอยู่ที่ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30
吃/吐 ใช้บ่อยอยู่ที่ 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78
ใช้น้อยอยู่ที่ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22
借/还 ใช้บ่อยอยู่ที่ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32
ใช้น้อยอยู่ที่ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 68
哭/笑 ใช้บ่อยอยู่ที่ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54
ใช้น้อยอยู่ที่ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46
深/浅 ใช้บ่อยอยู่ที่ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28

ใช้น้อยอยู่ที่ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 72
对/错 ใช้บ่อยอยู่ที่ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 64
ใช้น้อยอยู่ที่ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36
贵/便宜 ใช้บ่อยอยู่ที่ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60
ใช้น้อยอยู่ที่ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40
好/坏 ใช้บ่อยอยู่ที่ 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76
ใช้น้อยอยู่ที่ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24
忘/记 ใช้บ่อยอยู่ที่ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 62
ใช้น้อยอยู่ที่ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38
难/容易 ใช้บ่อยอยู่ที่ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46
ใช้น้อยอยู่ที่ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54
重/轻 ใช้บ่อยอยู่ที่ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38
ใช้น้อยอยู่ที่ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 62
收/发 ใช้บ่อยอยู่ที่ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40
ใช้น้อยอยู่ที่ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60
旧/新 ใช้บ่อยอยู่ที่ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 48
ใช้น้อยอยู่ที่ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52
脏/干净 ใช้บ่อยอยู่ที่ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18
ใช้น้อยอยู่ที่ 41 คน คิดเป็นร้อยละ 82
饱/饿 ใช้บ่อยอยู่ที่ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42
ใช้น้อยอยู่ที่ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58
开/关 ใช้บ่อยอยู่ที่ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60
ใช้น้อยอยู่ที่ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40
输/赢 ใช้บ่อยอยู่ที่ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16
ใช้น้อยอยู่ที่ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 84
早/晚 ใช้บ่อยอยู่ที่ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54
ใช้น้อยอยู่ที่ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46
远/近 ใช้บ่อยอยู่ที่ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20
ใช้น้อยอยู่ที่ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80
坐/站 ใช้บ่อยอยู่ที่ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32
ใช้น้อยอยู่ที่ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 68
黑/白 ใช้บ่อยอยู่ที่ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60
ใช้น้อยอยู่ที่ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40
肥/瘦 ใช้บ่อยอยู่ที่ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28
ใช้น้อยอยู่ที่ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 72
长/短 ใช้บ่อยอยู่ที่ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30
ใช้น้อยอยู่ที่ 35 คน คิดเป็นร้อยละ 70
多/少 ใช้บ่อยอยู่ที่ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36
ใช้น้อยอยู่ที่ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 64
睡觉/起床 ใช้บ่อยอยู่ที่ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54
ใช้น้อยอยู่ที่ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่นิสิตใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด จากจำนวนทั้งหมด 30 คู่ ของนิสิตทั้งหมด 50 คน พบว่าคำศัพท์คู่ตรงข้ามที่นิสิตใช้บ่อยที่สุด 5 อันดับแรกคือคำว่า “来/去” ที่แปลว่า “มา-ไป” คิดเป็นร้อยละ 88 “买/卖” ที่แปลว่า “ซื้อ-ขาย” คิดเป็นร้อยละ 78 “吃/吐” ที่แปลว่า “กิน-อ้วก” คิดเป็นร้อยละ 78 “快/慢” ที่แปลว่า “เร็ว-ช้า” คิดเป็นร้อยละ 76 และคำว่า “好/坏” ที่แปลว่า “ดี-เลว” คิดเป็นร้อยละ 76 ส่วนคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด 5 อันดับคือคำว่า “输/赢” ที่แปลว่า “แพ้-ชนะ” คิดเป็นร้อยละ 84 “脏/干净” ที่แปลว่า “สกปรก-สะอาด” คิดเป็นร้อยละ 82 “远/近” ที่แปลว่า “ไกล-ใกล้” คิดเป็นร้อยละ 80 “肥/瘦” ที่แปลว่า “อ้วน-ผอม” คิดเป็นร้อยละ 72 “深/浅” ที่แปลว่า “ลึก-ตื้น” คิดเป็นร้อยละ 72

การอภิปรายผล

จากการศึกษาผลระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างและผลของการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด รวมถึงแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลของระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษาสามารถอภิปรายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะเห็นได้จากผลข้อมูลทางสถิติว่ากลุ่มตัวอย่างผ่านเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58 ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42 จากจำนวน 50 คน ซึ่งเป็นผลของความสามารถที่ผู้วิจัยพึงพอใจ เนื่องจากผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ผ่านการทดสอบอยู่ที่ร้อยละ 80 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่สูงมาก ๆ เพราะต้องให้ได้ 24 คะแนนขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และกลุ่มตัวอย่างก็สามารถทำแบบทดสอบได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นั่นหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนได้

อย่างถูกต้อง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ผ่านเกณฑ์นั้นเกิดจากความสามารถในด้านการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่ไม่มากพอ ดังเช่น Johnson & Pearson (1978) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ หากมีการเรียนรู้คำศัพท์ได้น้อยประสิทธิภาพในการสื่อสารก็อาจจะลดลงตามไปด้วย ดังนั้นยิ่งมีการเรียนคำศัพท์มากขึ้นเท่าไรก็จะส่งผลด้านดีต่อผู้เรียนมากเท่านั้น อีกทั้งยังเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนที่อยู่ในขั้นการพัฒนา ทำให้ผลที่ได้ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แต่ก็ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงค่าของความสามารถตามสถิติข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการพัฒนากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ผ่านเกณฑ์ต่อไปเพราะกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้คือกลุ่มตัวอย่างที่ชอบในวิชาภาษาจีนถึงได้เลือกมาเรียนวิชาภาษาจีนถึงแม้จะไม่มีสาขาภาษาจีนที่เปิดสอนก็ตาม

2. ผลของคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด

คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อย 5 อันดับ 1) “来/去” ที่แปลว่า “มา-ไป” 2) “买/卖” ที่แปลว่า “ซื้อ-ขาย” 3) “吃/吐” ที่แปลว่า “กิน-อ้วก” 4) “快/慢” ที่แปลว่า “เร็ว-ช้า” และ 5) “好/坏” ที่แปลว่า “ดี-เลว” นั้นต่างก็เป็นคำศัพท์ที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เป็นอากัปกริยาที่มนุษย์ทุกคนต้องกระทำ ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจและสามารถใช้คำศัพท์เหล่านี้ได้ อีกทั้งตัวอักษรจีนของเส้นขีดเหล่านี้ยังไม่มีความซับซ้อนมากหนักทำให้การจำเส้นขีดและความหมายของคำศัพท์รวมถึงวิธีการใช้มีความชำนาญจนถึงขั้นใช้คำศัพท์เหล่านี้ในความถี่ที่มากๆได้ ส่วนคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างได้ใช้น้อย 5 อันดับ 1) “输/赢” ที่แปลว่า “แพ้-ชนะ” 2) “脏/干净” ที่แปลว่า “สกปรก-สะอาด” 3) “远/近” ที่แปลว่า “ไกล-ใกล้” 4) “肥/瘦” ที่แปลว่า “อ้วน-ผอม” และ 5) “深/浅” ที่แปลว่า “ลึก-ตื้น” นั้นต่างก็เป็นคำศัพท์คู่ตรงข้ามจำพวกความหมายด้านลบ และความหมายที่ต้องมีสถานการณ์ที่แน่ชัดถึงจะสามารถใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามเหล่านี้ได้ นอกจากนี้การเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ในประโยคอาจเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้ใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามเหล่านี้ได้น้อยที่สุด จากผลการสำรวจอีกด้านจะพบว่าคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยนั้นต่างก็เป็นคำศัพท์ที่มีการเขียนค่อนข้างซับซ้อนมีเส้นขีดที่เยอะ และเป็นคำที่ค่อนข้างยากแต่ก็จำเป็นต้องเรียนรู้ ไม่ว่าอย่างไรก็ตามผลที่ได้การวิจัยที่ได้ต่างก็ทำให้ผู้วิจัยต้องหาแนวทางในการพัฒนาวิธีการจำและการใช้ของกลุ่มตัวอย่างให้ได้ซึ่งจะสอดคล้องกับทฤษฎีของ Stewick (1972, p. 72) ที่กล่าวว่า คำศัพท์คือหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ภาษา การที่ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารหรือใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องนั้น ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพราะการที่จะสื่อสารภาษานั้นๆ ได้จำเป็นที่จะต้องมีองค์ประกอบในด้านของโครงสร้างไวยากรณ์เพิ่มเติมอีกด้วย

3. แนวทางพัฒนาความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาความสามารถของกลุ่มตัวอย่างทำให้ผู้วิจัยทราบถึงแนวทางในการที่จะพัฒนานิสิต ดังนี้ 1) ในช่วงทำการเรียนการสอนผู้วิจัยหรืออาจารย์ที่ทำการสอนรายวิชาภาษาจีนควรยกตัวอย่างคำศัพท์คู่ตรงข้ามให้หลากหลาย หากในหนังสือเรียนมีระบุไว้แล้ว ควรสอนคำศัพท์คู่ตรงข้ามอื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งยกตัวอย่างสถานการณ์ในการใช้คำศัพท์และรูปประโยคที่หลากหลายให้ถูกต้องแก่นิสิต 2) ฝึกให้นิสิตฝึกพูดในสถานการณ์จริงให้มากขึ้น 3) ฝึกให้นิสิตทำโจทย์และข้อสอบที่เกี่ยวกับคำศัพท์คู่ตรงข้ามบ่อยๆเพื่อเพิ่มโอกาสในการหาประโยคใหม่ๆและฝึกสมาธิ ฝึกความแม่นยำของรูปประโยคและคำศัพท์ของคำศัพท์คู่ตรงข้ามให้มากขึ้น 4) จัดโครงการการแข่งขันที่เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามให้กับนิสิต เพื่อให้นิสิตที่สนใจได้มีการตื่นรู้และกระหายความรู้ในการทำกิจกรรมและแข่งขันเพราะว่านิสิตจะให้เวลาและใส่ใจกับเนื้อหาที่จะต้องใช้แข่งขันที่เกี่ยวกับภาษาจีนให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการศึกษาผลระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างและผลของการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยและใช้น้อยที่สุด สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการเรียนการสอนของรายวิชาภาษาจีนได้ และสามารถนำไปปรับปรุงหลักสูตรการสอนหรือสร้างหลักสูตรการสอนให้มีวิชาการเรียนรู้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนเป็นวิชาแยก

2. ควรมีการฝึกทักษะในการใช้คำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนในด้านต่าง ๆ เช่นฝึกให้นิสิต พูดในสถานการณ์จริงหรือฝึกทำโจทย์ที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเพื่อให้นิสิตได้ใช้เวลาทบทวนและเข้าใจของสภาพแวดล้อมของภาษา

3. ฝึกให้นิสิตทำโจทย์การวัดระดับทักษะภาษาจีน HSK3 ที่เกี่ยวกับคำศัพท์คู่ตรงข้ามภาษาจีนให้มากยิ่งขึ้น เพราะจะทำให้นิสิตมีความเข้าใจในความซับซ้อนของประโยคและทำให้นิสิตสามารถสอบผ่าน การวัดระดับทักษะภาษาจีน HSK3 เพื่อการเรียนต่อหรือการทำงานในอนาคตได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวัดความสามารถของนิสิตหรือกลุ่มตัวอย่างที่ยากขึ้น เช่น อ่านและเติมคำในบทความ

2. ควรมีการทำการวัดประเมินผลของชั้นคะแนนร้อยละว่าร้อยละเท่าไหร่ถึงเท่าไหร่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และปรับปรุง

References

Chu, C., & Liu, J. (2023). Research on the imbalance of antonyms in Chinese (Hanyu Fanyici bu pingheng xianxiang yanjiu). *Jinguwenchuang*, (36), 132-136. doi: 10.20024/j.cnki.CN42-1911/I.2023.36.042.

Ding, J. (2018). *A lexical semantic study of Chinese opposites*. Beijing: Peking University Press.

Duan, M. (2006). *The syntagmatic situation and asymmetry of the antonym group "Hao-Huai"*. Beijing: Language and Culture University.

Fellbaum, C. (1995). Co-occurrence and antonym. *International journal of lexicography,* (8), 281-303.

Guilford, J. P. (1956). *Fundamental statistics in psychology and education*. New York: McGraw-Hill Book Company.

Jiang, L., Li, L., & Yu, M. (2014). *HSK 3 standard course workbook.* Beijing: Peking Language and Culture University Press.

Johnson, B. L., & Jack, K. N. (1986). *Practical measurement for evaluation in physical education.* (5th ed.). New York: Macmillan Publishing.

Jones, S. (2002). *Antonymy: A corpus-based perspective*. London: Taylor & Francis Group.

Lehrer, A. (1985). Markedness and antonymy. *Journal of linguistics, 21*, 397-429.

Mackey, W. F. (1978). *Language teaching analysis.* London: Longman Green & Co.Ltd.

Meng, D. (2022). *Research on modern Chinese antonym verbs based on semantic component analysis.* Hebei University.

Meng, K. (2009). Analogy types and the causes of the antonymous attributive adjectives. *Chinese language learning,* (01), 89-96.

Muehleisen, V. (1997). *Antonymy and semantic range in English*. Northwestern University, Illinois.

Qiu, R. (2004). *Fanyici cidian.* Shanghai: Hanyu Da Dictionary Publishing House.

Sun, C. (1956). *Chinese vocabulary.* Changchun: Jilin People's Publishing House.

Sun, L. (1958). Antonyms. *Chinese learning,* (1), n.p.

Stewick, E. W. (1972). *Language learning teaching and learning English.* London: Longman.

Wang, W. (2016). *An analysis of Chinese antonyms and an investigation of their sage by secondary School ethnic Chinese students in Singapore.* Singapore: Nanyang Technological University.

Xia, B. (2023). Shuo shuo fanyici. *Xiao xuesheng xuexi zhidao*, (31), 4-5.

Xia, G., & Xu, S. (1997). Hanyu fanyici yanjiu shu lüe. *Journal of Dadong College*, (04), 19-24.

Yang, J. (2007). *Hanyu jiaocheng*. Beijing: Phoenix Tree Publishing Inc.

Zhang, Q., & Zhang, Z. (2003). *Fanyici dacidian*. Shanghai: Shanghai Dictionary Publishing House.

Zhang, G. (1979). Discussion on modern Chinese antonyms (Xiandai Hanyu Fanyi ci Tantao). *Journal of hebei University Philosophy and social sciences, 4*(4), 36-53.

Zhang, L. (2020). *Errors analysis of Chinese antonyms by foreign students and research on the characteristics of Chinese antonyms Symmetry-Asymmetry*. Northwest University.